

[A. C. D. Petersen.]

Retsforbundets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, talte om, at Svinekortordningen betød, at man gav Herremændene en mægtig Fordel paa de andre Landmænds Bekostning, at saadan noget som Grundskyld, som det ærede Medlem ellers taler saa meget om, og som han finder er udmærket som Grundlag for Fordeling af Skatter, ikke egner sig, naar man skal fordele Rettigheder. Det ærede Medlem har fundet et Forslag, hvorefter han med en vis Kombinationsevne kan faa overført saa store Forpligtelser som muligt paa de Landmænd, der efter det ærede Medlems Mening har begaaet den Forbrydelse at have for megen Jord, men den samme Norm kan ikke bruges, naar det drejer sig om Rettigheder; den ene Klasse af Landmænd skal have Rettigheder efter Grundskyld, nemlig dem, der har mindre Grundskyld, og derfor tror jeg ogsaa, det ærede Medlem er i god Overensstemmelse med det Forslag, han i sin Tid var med til at forelægge for Rigsdagen, nemlig Forslaget til Lettelse i Kapitalbyrden; men vi har en anden Klasse Landmænd, og det er dem, som har mere Jord, end det ærede Medlem synes, de bør have, og de kan kun have Forpligtelser i Henhold til Jordværdinormen. Dette forekommer mig at være en besynderlig Opfattelse hos en Mand, der overhovedet vil anvende Begrebet Ret i Forbindelse med sit Partinavn.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen kritiserede i høj Grad de foreliggende Lovforslag. Ja, fra konservativ Side har vi allerede givet Udtryk for, at der er ikke meget at hente i disse Lovforslag til det betrængte Landbrug, men naar det ærede Medlem saa henviser til, at i Sverige har Lovgivningsmyndigheden ganske anderledes forstaaet at træffe Foranstaltninger til Værn for Landbruget, saa glemmer det ærede Medlem dog vist, at han tilhører et Parti, som lige til de sidste Dage fortvivlet har vægret sig ved at være med til Foranstaltninger som dem, der er truffet her. Det synes jeg, det ærede Medlem kunde have tænkt lidt paa, og om han saa derefter vil finde, at han er i den rigtige Partibaas, maa han om, men at tilhøre et Parti, der gaar stik imod det, som efter ens Mening skulde have været gjort for længe siden, er dog en Inkonsekvens, som man ikke kan tillade sig, naar man er Politiker.

Sluttelig skal jeg udtale Haabet om, at den højtærede Minister vil forelægge en saa specialiseret Ordning for Svinekorttilde-lingen, at vi med nogenlunde Sindsro og

Tryghed kan give Ministeren den Bemyndigelse, han ønsker. Og hermed skal jeg anbefale Lovforslagene til videre Behandling i et Udvalg.

Jørgen Jørgensen: Der er et Punkt, hvori Retsforbundet og de Konservative ligner hinanden: de siger det samme om en Ting uden Hensyn til, om Forholdene for den fuldkommen forandres. De Konservative siger Told, ligegyldigt hvordan Verden ser ud, og Retsforbundet siger Frihandel. Jeg tror dog, at alle maa erkende, at Forholdene er anderledes, naar vi har et lukket Marked, naar vi har en monopoliseret Flæskeproduktion, end naar vi har et frit Marked og en fri Flæskeproduktion.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen havde regnet ud, at Husmændene ved den Kornordning, der foreslaas gennemført, skulde betale 70 Kr. pr. Brug, og Herremændene skulde have 10 000 Kr. hver. Jeg maa jo tro, at det er noget skønsmæssige Tal, og jeg maa navnlig tro det, efter at det ærede Medlem senere oplyste, at Fordelingen af Kornfondens Midler skulde foretages efter Grundskyld, hvad den ikke skal. Naar Grundlaget for det ærede Medlems Beregninger er forkert, skal jeg tilgive ham, at Resultatet ogsaa bliver forkert. Naar det ærede Medlem faar det Resultat ud af det, at Husmændene ved denne Ordning bliver daarligere stillet, saa skyldes det vistnok kun, at han ikke er klar paa, at den Afgift, der kommer ind, vil fortrinsvis komme Husmændene til gode i Forhold til deres Produktion, det vil sige i væsentlig Grad i Forhold til det Korn, de har købt, og at de vil faa Erstatning for den Merudgift, der er fremkommet ved den Afgift, der er lagt paa Kornet.

Der vil kun ske det, jeg sagde før, at de velstillede Husmænd og Gaardmænd, der har Raad til at købe det billige Korn i Efteraarsmaanederne og at lade være med at sælge deres eget Korn før til Sommer til den højere Pris, vil tabe ved denne Ordning, men de daarligt stillede indenfor Landbruget, der maa købe, naar det er dyrt, og sælge, naar det er billigt, vil afgjort ikke sætte noget til ved denne Ordning. Jeg tror fremdeles, at Husmandsrepræsentanterne, der mødte i Odense, i højere Grad end det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen repræsenterer Husmændenes Synspunkter. Det ærede Medlems hele Argumentation gik kun ud paa en Ting, nemlig at fremstille Forholdet saaledes, at ligegyldigt om det var Ret eller Uret, skulde der ingenting foretages, der kunde være til Fordel for det store Land-